

Bohdan Chlábek / *1963, Teplice / básník, redaktor, nakladatel

Od roku 1971 žije v Praze. Do roku 1993 knihovník v Klementinu (Národní knihovna v Praze), poté redaktor **nakladatelství Aula**, kde pracuje dodnes. Samostatně vydal sbírky básní *Zasněžený popel* (Vokno, 1992); *Temná komora* (Host, 1998; *Une chambre obscure*, Fissile, 2016); *Zimní dvůr* (Druhé město, 2013; *Une cour en hiver*, Fissile, 2016); *Krev burzy* (Aula, 2019; *Le sang de la bourse*, Fissile 2020) a *Stereo* (Aula, 2022).

Petr Zavadil (1975) spisovatel, novinář, překladatel, redaktor a romanista.

Vlastní básně publikoval ve studentském listě Babylon, pracoval v zahraniční redakci zpravodajství České televize. Překládá poezii i prózu ze španělštiny a francouzštiny. Přeložil a knižně vydal básně Nicanora Parry (*Básně proti plešatění*, Mladá fronta 2002), José Ángela Valenteho (*V kořenech světla ryby*, Fra 2005), Blancy Varely (*Křídla na konci všeho*, Fra 2007). Uspořádal a přetlumočil také antologii kubánské skupiny Diáspora (*Zápisky z mrtvého ostrova*, Fra 2007). Spolu s Erikem Lukavským a Václavem Jamkem přeložil poezii Francouzských prokletých básníků 20. století (*Bytosti schopné zemřít*, (Fra 2005), výběr z poezie jihoamerických básníků *Tento chléb přežvykovat psacími písmeny*, (M. Medo, E. Carrión, J.C. Yrigoyen, Fra 2019) a *Madonu zabijáků* (Fernando Vallejo, Fra 2019).

Erik Lukavský (1975), překladatel.

Studoval bohemistiku na Univerzitě Karlově v Praze, překládá z francouzštiny. Z překladů poezie knižně vydal verše francouzské surrealistické básnířky Joyce Mansourové v knížce nazvané *Výkřiky* (2003) a je spolupřekladatelem knížky *Bytosti schopné zemřít* (2008), která má podtitul *Francouzští prokletí básníci 20. století*. Další překlady poezie uveřejnil časopisecky. Z prózy přeložil spolu s Annou Lukavskou z francouzských originálů knížky: Atík Rahímí *Země a popel* (2002), Tahar Ben Jelloun *Tichý den v Tangeru* (2003), Kang Čchol-hwan *Pchongjangská akvária* (2003), Tahar Ben Jelloun *Tati, co je to rasismus?* (2004), Claude PujadeRenaud *Macecha* (2006), Muhammad Šukrí *Nahý chleba* (2006), Tahar Ben Jelloun *Posvátná noc* (2007).

O knize Proti světu / Aula 2025

K překladu čtyř dramát Cédrica Demangeota – *Ravachol*, *Filoktétés*, *Salome*, *Puškinův poslední pobyt v Boldinu* – básník Jaromír Typlt poznamenává: „Demangeotova poetika zůstává i v nové knize dobře rozpoznatelná tím, jak nehledá žádný ulehčující kompromis, tedy ani kompromis s náměty, jež bývají vyhledávány dnešními divadelními dramaturgy – spíš se tu pocitově vracíme k pradávnejší úloze poezie vtělované do scén v antických tragédiích. Poezie, která nemá daleko k nesnesitelnému prokletí...“ Z francouzštiny přeložil a doslov napsal Petr Zavadil.